

P. Josef Preisler SDB
(18. 1. 1934 – 25. 4. 2017)

Josef se narodil ve Svatce ve zbožné rodině, ve které získal živou víru, díky které záhy rozpoznal své povolání ke kněžství. V r. 1949 nastupuje k salesiánům do Fryštáku jako student gymnazia. Po roce však je zde jeho studium ukončeno komunistickým zábořem. Z Fryštáku byl spolu s ostatními studenty a salesiány odvezen do internace v Oseku. Na výzvu zda se chtějí studenti i v těchto podmínkách stát salesiány, řekl Josef spolu s osmi dalšími své ano a hned začala tato skupina s P. Medem noviciát. Ten pak pokračoval pod vedením P. Vitáska na Křimově, kam byli salesiáni a další řeholníci převeleni jako dělníci na stavbu přehrady. Rád později vzpomínal na intenzivní řeholní a komunitní život i v těchto řeholnímu životu nepříznivých podmínkách.

Po absolvování tajného studia teologie byl Josef spolu s několika dalšími salesiány díky diplomacii P. Míši tajně vysvěcen v Římě na kněze (1968). Po určitém politickém uvolnění za Pražského jara (1968) si Josef po dva roky spolu s dalšími oficiálně doplňuje své teologické vzdělání na teologické fakultě v Litoměřicích. Tímto dodatečným studiem se též sledovalo získání oficiálních dokladů o studiu.

Když se po Pražském jaru na popud P. Míši začaly rozjíždět „chaloupky“, kterými byl pověřen P. Jaroslav Lank, stal se Josef jeho zdatným pomocníkem a měl tak zásluhu na jejich rozkvětu. Nejdříve spolu s Lankem a později samostatně některé chaloupky vedl. K rozlišení funkcí získal Lank titul „arcišéfa“ („Arcík“) a Josef titul „šéfa“.

Převážnou část svého kněžského života se Josef angažoval ve farní pastoraci. Prošel farnostmi: Chotusice, Sadská, Bykán, Kutná Hora, Městec Králové a Mladočov. V Mladočově ještě oslavil své osmdesáté narozeniny, ale zakrátko odtud kvůli zhoršujícímu se zdravotnímu stavu odešel do komunity v Sebranicích. Kvůli náročnějšímu lékařskému ošetření odjížděl čas od času do Prahy, kde také v Domě sv. Karla Boromejského zemřel.

Na všech místech, kde Josef žil a působil, ať už šlo o angažovanost ve farní pastoraci nebo bratrský život v komunitě, byl Josef uznáván a oblíben pro svou hlubokou zbožnost, plné apoštolátní nasazení, dobrotu srdce a tichou, často krajní, obětavost ve službě všem potřebným.